

ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΕΛΒΕΝΤΟΥ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω δύο έπισημα ἔγγραφα ἀφορῶντα εἰς τὴν Ἰδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς ἐν τῇ κωμοπόλει Βελβεντοῦ τοῦ νομοῦ Κοζάνης. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἶχον δημοσιεύσει παλαιότερον εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἡχώ» Κοζάνης τὸ 1930 εἰς τὸ φύλλον ἀρ. 943. Ἐπειδὴ νομίζομεν ὅτι τὰ ἔγγραφα αὐτὰ εἶναι χρήσιμα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς παιδείας τῆς περιοχῆς μας κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας, τὰ δημοσιεύομεν ἐκ νέου διὰ νὰ γίνουν εὐρύτερον γνωστά.

Ως γνωστόν, μετὰ τὴν "Ἀλωσιν τὴν παιδείαν τοῦ γένους ἀνέλαβεν ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ κατὰ καιροὺς πατριάρχαι καὶ ἀρχιερεῖς ἐφρόντιζον διὰ τὴν θεραπείαν τῶν γραμμάτων.

Τὰ κατωτέρω δημοσιεύμενα ἔγγραφα εὑρίσκονται καταχωρημένα εἰς τὸν κώδικα τῆς Ἐπισκοπῆς Σερβίων καὶ Κοζάνης τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κοζάνης ὑπ' ἀρ. 173 σελ. 46-50. Ἐξ αὐτῶν ιὸν πρῶτον (σελ. 46-47) συνετάγη ὑπὸ τῶν προυχόντων καὶ ἵερέων τοῦ Βελβεντοῦ, ἐπεκυρώθη δὲ καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Σερβίων καὶ Κοζάνης κὺρ Ἰγνατίου. Διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ζητεῖται ἡ ἄδεια λειτουργίας Ἑλληνικῆς σχολῆς καὶ ἡ κατοχύρωσις τῆς σχολικῆς περιουσίας. Συνετάγη τὴν πρώτην Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1773. Τὸ δεύτερον ἔγγραφον (σελ. 48-50) εἶναι πατριαρχικὸν στιγμίλλιον, ἐγκρίνον τὴν ἀπόφασιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν περὶ τῆς Ἰδρύσεως τοῦ σχολείου καὶ περὶ τῆς κατοχυρώσεως τῆς περιουσίας του. Ὅποιγράφεται ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Σαμουὴλ τοῦ Χαντζερῆ (1763-1768) κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ πατριαρχίαν (1773-1774). Συνετάγη κατὰ μῆνα Ἰούνιον 1774.

Εἰς τὸν κώδικα τῆς κοινότητος Βελβεντοῦ (κῶδ. 174 τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κοζάνης, σελ. 235-248) εὑρίσκονται ἐπίσης καταχωρημένα τὰ δύο ταῦτα ἔγγραφα.

Κατωτέρω παραθέτομεν καὶ τὴν σχετικὴν βιβλιογραφίαν.

1.

Κῶδιξ ἀριθ. 173, Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κοζάνης, Ἐπισκοπῆς Σερβίων καὶ Κοζάνης, σελ. 46 - 47.

Ίσον ἀπαράλλακτον τοῦ κοινοῦ γράμματος τῶν Βελβενδινῶν χριστιανῶν, περὶ τοῦ ἐκεῖσε εἰληνικοῦ σχολείου.

Ἄρτος, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, φῶναι τρέφονται Θεὸν πεινᾶσαι, λέγει ἡ γρήγορος τοῦ Θεολόγου γλῶσσα, τὸ | ¹ ἀναγκαῖον πάντως τοῦ θείου λόγου διὰ τοῦ ἄρτου ἐμφαίνων τῇ λογικῇ ψυχῇ, οὐ τὴν ἀπονοσίαν καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐν | ² Εὐαγγελίοις λιμὸν ἐπωνόμασεν, λέγων, καὶ δώσω ὑμῖν οὐ λιμὸν ἄρτου, ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Θεοῦ. | ³ Οὗτος οὖν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, αὕτη ἡ τροφὴ τῶν λογικῶν ψυχῶν, οὗτος ὁ λιμὸς τοῦ θείου τούτου ἄρτου, αὕτη ἡ | ⁴ εὐαγγελικὴ ἄρα, φθόνῳ τοῦ ψυχοφθόρου διαβόλου, ἀνέκαθεν ἐπεπόλαζεν ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ | ⁵ Βελβεντῷ, εἰς τρόπον ὅποι οἱ ἐν αὐτῷ χριστιανοί, διὰ τὴν στέρησιν τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου, ὡς ἔγγιστα ἀλόγων | ⁶ ἐγένοντο, εἰς ἔσχατον φεῦ βαρβαρότητος καὶ ἀμαθείας ἐληλακότες καὶ ἐπομένως πάσης κακίας. Τοῦτο τὸ κακὸν ὄρδσα | ⁷ ἡ ἐμὴ ἐλαχιστότης ἐπιχωριάζον ἐτῶν τοσούτων οἵτε περὶ αὐτὴν εὐλαβέστατοι ἰερεῖς καὶ θεοφιλεῖς χριστιανοί, δεινόν, μᾶλλον δὲ καὶ πέραν δεινοῦ ἐποιησάμεθα, ἀλλ’ εἰς τὸ παντελὲς ὑπερισχύσει | ⁸ κακία σοφίας, καὶ ὁ Πονηρὸς ἔχοι θριαμβεύων ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ ψυχῶν. | ⁹

Ταύτη τοι, καὶ πόνοις ἀτρύτοις καὶ ἐπιμελείᾳ διηνεκεῖ, μόλις ποτὲ μετὰ παρέλευσιν τοσούτων ἐτῶν | ¹⁰ ἡδυνήθημεν ἐκπορίσαι ἵασιν τοῦ κακοῦ καὶ καταφοίτησιν τοῦ θείου λόγου. Ἐκπορισάμεθα δ’ οὕτω. τὰ | ¹¹ εἰσοδήματα τῶν ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτη δύο ἐκκλησιῶν, τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου | ¹² τῆς Κοιμήσεως, καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ, καλῶς | ¹³ οἰκονομηθέντα παρὰ τῆς ἐμῆς ἐλαχιστότητος, Θεοῦ συναιρομένου, ἔφθασαν εἰς ποσότητα πέντε ταλάντων, | ¹⁴ ἄτινα καὶ ἀφιερώθησαν τῷ Θεῷ καὶ τῇ Σχολῇ, τῇ ἐμῇ τε καὶ κοινῇ τῶν χριστιανῶν γνώμῃ, ἵνα | ¹⁵ ὁ κατ’ ἔτος αὐτῶν τόκος ἔχῃ διδόσθαι, τῷ μὲν διδασκάλῳ μισθὸς γρόσια διακόσια, φῶναι | ¹⁶ καὶ ὀφείλεται ἀπαραιτήτως ὄμιλεῖν ἀπ’ ὀκρίβαντος τῇ τε μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ καὶ τῇ τῶν | ¹⁷ Χριστουγέννων καὶ παιδεύειν τὴν Ἑλλάδα φωνὴν τοὺς φοιτῶντας αὐτῷ μαθητάς, τῷ δὲ πνευματικῷ | ¹⁸ πεντήκοντα ἔτερα πρὸς διόρθωσιν τῶν χριστιανικῶν ψυχῶν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ, ὅπως | ¹⁹ τῶν δύο τοντωνὶ μέσων συνελθόντων καὶ ἐνδελεχῶς ἐνεργουμένων γένηται ἀνυσθῆναι τι | ²⁰ τῷ Θεῷ φίλον καὶ τοῖς ἐνοικοῦσι χριστιανοῖς ψυχοφελές καὶ σωτήριον, ἀλλ’ ἵνα μὴ πάλιν | ²¹ τὰ τοῦ πονηροῦ πονηρὰ μηχανήματα χώραν λαβόντα καταλύθῃ ποτε τοντὶ τὸ ψυχοφελές ἔργον καὶ ὁ | ²² πολὺς ἐμοῦ τε καὶ τῶν χριστιανῶν κάματος καὶ εἰς τὸ μὴ ὃν χωρήσῃ, ἀλλὰ σώζηται καὶ τοῖς μετέπειτα | ²³ τὸ αὐτὸς ὡς καὶ νῦν ἔχῃ, διὰ τοῦτο θείως ζῆλῳ κινούμενος καὶ τῇ παντευχίᾳ τοῦ Παναγίου καὶ | ²⁴ τελεταρχικοῦ Πνεύματος φρασσόμενος, ἀποφαίνομαι τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος ὅτι, εἰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ | ²⁵ εἴην ὁ τάναντία ἐν ὅσῳ τὸ ζῆν μοι περιέστι τῶν νῦν βουλευσόμενος, εἴην ἀνάθεμα καὶ ὑπὸ | ²⁶ ταῖς

ἀποστολικαῖς ἀραις καὶ πνευματικαῖς, εἰ δὲ πάλιν τις τῶν χριστιανῶν, εἰς χρὴ εἰπεῖν τὸν τοιοῦτον | ²⁷ χριστιανόν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ διαβόλου κινηθείς, ὅποιας ποτὲ τάξεως εἴη, ἄλλως φρονήσει καὶ τὰ εἰς τὴν σχολὴν καθοσιωθέντα χρήματα ἀφαιρέσει καὶ ἀποσπάσει | ²⁸ τόν τε ἐπὶ μισθῷ τοῦ διδασκάλου καὶ πνευματικοῦ τόκου χρημάτων ἐπὶ οἰαδήποτε ἄλλῃ | ²⁹ ἀνάγκη τῆς πολιτείας ἡ ὑποθέσει κοσμικῇ καταναλώσει, ἡ ἔτερῳ τινὶ καθαίρεσιν καὶ | ³⁰ κατάλυσιν συμβουλεύσει, ἡ ὅλως συμφωνήσει, (47) ἡ δὲν ἥθελε συνδρομήσῃ καὶ ἐπιμεληθῆ, ὥστε | ³¹ δίδοσθαι κατ' ἔτος τὸν μισθὸν τοῦ διδασκάλου καὶ πνευματικοῦ, ἵνα μὴ μένη τὸ καλὸν αἰώνιον, ὁ τοιοῦτος, εἰ μὲν | ³² τοῦ Ἱερατικοῦ καταλόγου εἴη, ἔστω ἀνάθεμα καὶ αὐτοκαθάριτος ἔξω τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ τῷ | ³³ αἰώνιῳ πυρὶ ὑπόδικος, εἰ δὲ λαϊκός, ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς Παναγίας, Ὁμοουσίου, Ζωοποιοῦ καὶ | ³⁴ ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει Θεοῦ κυρίου Παντοκράτορος, κατηραμένος, ἀσυγχώρητος, καὶ μετὰ | ³⁵ θάνατον ἀλυτος καὶ τυμπανιαῖος, κληρονομήσει τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ προδότου | ³⁶ Ἰούδα, σχισθεῖσα ἡ γῆ καταπίοι αὐτὸν ὡς τὸν Ναθὰν καὶ Ἀβειρών, ἡ μερὶς αὐτοῦ εἴη μετὰ τῶν | ³⁷ θεοκτόνων Ἰουδαίων τῶν σταυρωσάντων τὸν Κύριον τῆς δόξης, κατηραμένος ἔστω καὶ ὁ εἰσερχόμενος | ³⁸ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ ὁ ἐξερχόμενος, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἔστωσαν εἰς διαρπαγήν, συνεκλειπέτωσαν | ³⁹ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, ἐν γενεᾷ μᾶς ἐξαλειφθείη | ⁴⁰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἔστωσαν τὰ τέκνα αὐτοῦ ὀρφανὰ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα, ἄγγελος Σατὰν προπορευέσθω | ⁴¹ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, γένοιτο ἔμπνους κατάβρωμα τῶν σκωλήκων, στένων καὶ τρέμων | ⁴² ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὁ Καΐν, πρόσωπον Θεοῦ οὐ μὴ ἴδοι, εἴη ὑπόδικος τῷ αἰώνιῳ ἀναθέματι καὶ | ⁴³ ὑπέκκωμα τῆς ἀτελευτήτου κολάσεως, ἔχοι καὶ τὰς ἀράς ἀπάντων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων | ⁴⁴ καὶ λοιπῶν ἀγίων πατέρων. Τῷ αὐτῷ ἀναθέματι ἔστωσαν ὑπεύθυνοι καὶ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς | ⁴⁵ συνοδικαῖς καὶ πατριαρχικαῖς ἀραις καὶ ὅστις τῶν μετ' ἐμὲ ἀρχιερευσόντων ἐπισκόπων | ⁴⁶ καὶ τὸν ὑπ' αὐτῶν ποιμανθησομένων χριστιανῶν, ἄν ἄλλως φρονήσωσι καὶ τὰ παρόντα καλῶς τε | ⁴⁷ καὶ θεοφιλῶς κυρωθέντα ἀνατρέψωσι. Ἔγένετο καὶ ὑπεγράφη κατὰ τὸ ἐπὶ θεογονίας σωτήριον αψογόντος κατὰ μῆνα Ἰούλιον ἀ.

Ο Σερβίων καὶ Κοζάνης Ἰγνάτιος, ὑποβεβαιοὶ καὶ ὑπόσχεται

Ο Σακελλάριος Χαρίσιος ιερεὺς ὑπόσχομαι
 Ο Δευτερεύων Εὐστάθιος ιερεὺς ὑπόσχομαι
 Ο Χριστόδουλος ιερεὺς ὑπόσχομαι
 Ο Αναστάσιος ιερεὺς ὑπόσχομαι
 Ο Πλούμης ιερεὺς ὑπόσχομαι
 Ο Λογοθέτης Δήμου Γεωργίου ὑπόσχομαι
 Ο Χ. Λοΐζης ἄρχοντας τῆς ἐκκλησίας ὑπόσχομαι
 Ο Εὐστάθιος Γεωργίου ὑπόσχομαι

Οἱ Ἀντώνιος τοῦ Παπαζήση ὑπόσχομαι
 Οἱ Ιωάννης τοῦ Χατζῆ ὑπόσχομαι
 Οἱ Αγοραστὸς τοῦ Μανουὴλ ὑπόσχομαι
 Οἱ Κυργιαζῆς Χ. Γεωργίου ὑπόσχομαι
 Οἱ Χαρίστης Σταμάτη ὑπόσχομαι
 Οἱ Νέστορας Τζόλη ὑπόσχομαι
 Οἱ Δημήτρης Γεωργίου ὑπόσχομαι
 Οἱ Ζήσης Δήμου ὑπόσχομαι
 Οἱ Σταμάτης Χριστοδούλου ὑπόσχομαι
 Οἱ Εὐθύμιος Οἰκονόμου ὑπόσχομαι
 Οἱ Γεώργιος τοῦ Παπακωνσταντίνου ὑπόσχομαι
 Οἱ Ιωάννης τοῦ Χριστοδούλου ὑπόσχομαι
 Οἱ Γεώργιος Δήμου ὑπόσχομαι
 Οἱ Παπαμανοւὴλ ὑπόσχομαι

2.

Κῶδιξ ἀριθ. 173, Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κοζάνης, Ἐπισκοπῆς Σερβίων καὶ Κοζάνης, σελ. 48 - 50.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ σιγιλλιώδους γράμματος περὶ τῆς ἐν Βελβεντῷ ἐλληνικῆς σχολῆς.

Σαμουὴλ ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινούπολεως Νέας Ρόμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Τῶν εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τοῦ ἡμετέρου γένους ἀφορῶντων, ὅσα μάλιστα συντελεῖ πρὸς τὴν τοῦ νοὸς |¹ τελειότητα, ἢτις ἐστίν ὁ ἀληθῆς τῆς ψυχῆς κόσμος, τούτων δήποθεν ἡ πρόνοια καὶ φροντίς, τοῦ |² μὴ μόνον εἰς πέρας ἀγαθοῦ ἀφικέσθαι, ἀλλὰ καὶ διαμεῖναι ἀνεξάλειπτα, προηγουμένοις τοῖς |³ προστάταις τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ὁφείλεται, ἀποδεχομένοις τε εὐμενῶς τά τε τοιαῦτα |⁴ θεοφιλῆ ἔργα καὶ τὴν ἐφαρμόζουσαν ἐπιχορηγοῦσι σύστασιν. Ὄτι μὲν οὖν ἡ παιδεία τῶν ἐν τῷδε τῷ |⁵ βίῳ ἀπάντων τὸ τιμιώτατον καὶ περισπούδαστον πέφυκε, τὸν λογικὴν ψυχὴν παρὰ Θεοῦ τετιμημένον |⁶ ἄνθρωπον αὕτη κατὰ λόγον βιοῦν ἐκπαιδεύοντα καὶ οἷον ἐν φωτὶ ἀπροσκόπτως |⁷ παρασκευάζουσα καὶ πρὸς πᾶν εἶδος ἐπιστημῶν χειραγωγοῦσα καὶ τὴν τῶν ὄντων γνῶ |⁸ σιν χαριζομένη καὶ τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα ἐκδιδάσκουσα, τῶν ὁμολογουμένων καθέστηκε, |⁹ τοῦ δὲ τοιούτου θεοδωρήτου καὶ ἀξιεράστου χρήματος τὴν κτῆσιν οὐκ ἀλλως ἔχομεν πορίσασθαι, εἰ μὴ |¹⁰ διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ παραδόσεως. Ταῦτ' ἄρα τῶν ἀναγκαιοτάτων καθέστηκε μάλα προθύ |¹¹ μως συνεργεῖν καὶ τὸν ἐνόντα τρόπον ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν περὶ τοῦ φροντιστηρίου ἀμφιπονούν |¹² των καὶ ζῆλον θεῖον ἐνδεικνυμένων. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν, ὡς ἀνηνέχθη καὶ ἐδηλοποιήθη ἡμῖν, οἵ |¹³ ἐν χώρᾳ Βελβεντῷ οὕτω καλουμένῃ, κατὰ τὴν ἐπιστολὴν Σερβίων, οἰκοῦντες Χριστιανοί, σχολῆς καὶ |¹⁴ διδασκάλων ἀμοιροῦντες, διῆγον ἐν ἀμα-

θείη καὶ ἀπαιδευσίᾳ ἐσχάτῃ, τῶν τῆς παιδείας καλῶν πάμπαν | ¹⁵ ἀμύητοι ὅντες, ὁ δὲ κατὰ τόπον ἀρχιερεύς, θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σερβίων, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἄγα | ¹⁶ πητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος κὺρος Ἰγνατίου, παιδείᾳ ἔρωτα τρέφων καὶ | ¹⁷ θείῳ ζήλῳ κεκινημένος, πρὸς ὠφέλειαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ποιμενομένων εὐσεβῶν, προτεθύμηται συστήσασθαι φροντιστήριον τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, εἰς γύμνασιν καὶ παιδείαν τῶν ἐκεῖσε νέων | ¹⁸ προκοπήν τε καὶ ὥραισμὸν τῶν χριστιανῶν τῆς αὐτῆς χώρας, | ¹⁹ τὰ μὲν οὖν πρῶτα πόρον ἐξενρεῖν διηνεκῇ εἰς σύστασιν τῶν μελετωμέτων φροντιστηρίων ἀναγκαῖον ἥ | ²⁰ γησάμενος, φκονόμησε καλῶς καὶ θεοφιλῶς τὰς προσόδους τῶν ἐκεῖσε δύο ἑκκλησιῶν, σεμνῷ | ²¹ νομένων τῆς μὲν ἐπὶ τῇ Κοιμήσει τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς δὲ ἐπὶ ὀνόματι τοῦ | ²² ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ὡστε ἐν διαστήματι χρόνων τινῶν συμποσωθῆναι τὰ περι | ²³ σεύσαντα ἀπὸ προσόδων τῶν αὐτῶν ἑκκλησιῶν εἰς ἄλλα πέντε τάλαντα, πουγγεῖα | ²⁴ δηλαδή, ἄτινα κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τῶν τε εὐλαβεστάτων ἱερέων καὶ τιμίων γερόντων τῆς αὐτῆς | ²⁵ χώρας ἀφιερώθησαν τῇ ἐν αὐτῇ νεωστὶ συγκροτηθείσῃ σχολῇ, ἐπὶ συνθήκαις τοιαύταις.(49) | ²⁶ ὅπως αὐτὰ μὲν τὰ πέντε τάλαντα καλῶς διοικούμενα μένωσιν ἀναφαίρετα καὶ ἀπαραμείωτα, τὸ δὲ ἔξ αὐ | ²⁷ τῶν κέρδος ἔχῃ δαπανᾶσθαι εἰς τὰ τῇ σχολῇ χρειώδη, ὡστε τῷ μὲν διδασκάλῳ, δοκιμαζομένῳ ἐπὶ τῇ | ²⁸ παιδείᾳ καὶ βίον σεμνότητι ὑπὸ τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως καὶ παραδίδοντα διφείλοντι ἐπιμε | ²⁹ λός τὰ γραμματικὰ καὶ λοιπὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων, καὶ δὴ καὶ κηρύττειν καὶ ὅταν δύναται ἀπ' ἄμ | ³⁰ βωνος καὶ δρθοτομεῖν τὸν λόγον τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου κατὰ τὰς ἑορτασίμους καὶ νηστησίμους τῶν ἡμερῶν, δί | ³¹ δοσθαι διακόσια γρόσια κατ' ἔτος, πεντήκοντα δὲ τῷ πνευματικῷ παρὰ τῆς κοινότητος τῆς αὐτῆς χώρας. ταῦ | ³² τα γοῦν οὕτω συνθέμενοι καὶ γράμμασιν ιδίοις ἀσφαλισάμενοι προσέδραμον καὶ τῇ προνοίᾳ τῆς καθ' ἥ | ³³ μᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἑκκλησίας καὶ ἐδεήθησαν ἐπικυρωθῆναι καὶ δὶ ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ καὶ συνοδι | ³⁴ κοῦ γράμματος, ὅπως διαμένῃ τὸ καλὸν τοῦτο διαπαντὸς ἐνεργούμενον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ εἰς κοινὴν τῶν³⁵ ἐν αὐτῇ Χριστιανῶν ὠφέλειαν. Ὡν τὴν αἵτησιν ως τὰ μάλιστα ἐπαινετὴν καὶ Θεῷ κεχαρισμένην | ³⁶ ἐτοίμως ἀποδεξάμενοι καὶ ἐπενχάμενοι τὰ εἰκότα τοῖς εἰς τοιοῦτον κοινωφελές καλὸν μοχθήσασι, γρά | ³⁷ φομεν καὶ ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἴερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων | ³⁸ τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ σιναινέ | ³⁹ σει τοῦ τε κατὰ τόπον ἀρχιερέως, θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Σερβίων, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελ | ⁴⁰ φοῦ καὶ συλλειτουργοῦ κύρος Ἰγνατίου, καὶ τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων καὶ χρησίμων γερόντων τῆς αὐτῆς χώ | ⁴¹ ρας, Βελβεντὸ καλουμένης, συντεθέντων καὶ γράμμασιν ἐνσημανθέντων περὶ τῆς συστάσεως τοῦ νεωσ | ⁴² τὶ ἐκεῖσε συγκροτηθέντος σχολείου, ἔχόντων τὸ κύρος

καὶ τὴν ἴσχὺν ἀπαράτρεπτον καὶ ἀδιά | ⁴³σαιστον καὶ δὴ καὶ τῶν ἀφιερωθέντων πέντε ταλάντων μενόντων ἀναφαιρέτων καὶ ἀναποσπά | ⁴⁴στῶν, ἔχῃ δὲ εἰς αὐτὸν τόκος δαπανᾶσθαι καθ' ὃν εἰρηται τρόπον, ὥστε διακόσια γρόσια λαμβά | ⁴⁵νειν κατ' ἔτος τὸν διδάσκαλον τοῦ σχολείου, παραδιδόναι ἔχοντα ἀόκνως καὶ ἐπιμελῶς τὰ | ⁴⁶ γραμματικὰ καὶ λοιπὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων καὶ κηρύττειν ἀπ' ἄμφωνος τὸν λόγον τοῦ | ⁴⁷ ἱεροῦ εὐαγγελίου, ὡς εἰρηται, εἰς ὑψέλειαν τῶν ἐκεῖσε χριστιανῶν προκοπήν τε καὶ ἐπίδο | ⁴⁸σιν ἐφορώντων καὶ ἐπιστατούντων, τοῦ τε κατὰ τόπον ἀρχιερέως καὶ τῶν προεστώτων καὶ γερόν | ⁴⁹των τῆς αὐτῆς χώρας καὶ κατὰ Θεὸν διοικούντων τὰ τοῦ σχολείου τούτου ἐπὶ τῷ μένειν ἀδιάσπα | ⁵⁰στον καὶ ἀνέκλεπτον εἰς τὸ διηνεκές. ὅστις δὲ καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων τολμήσει δια | ⁵¹σεῖσαι τὰ περὶ τοῦ σχολείου τούτου καὶ ἀφελέσθαι τὰ ἀφιερωθέντα χρήματα ἢ τὸ ἐξ αὐτῶν | ⁵² κέρδος καὶ οίανδήτινα ἐπήρειαν καταγαγεῖν καὶ παρεμποδίσαι τὸ καλὸν τοῦτο, ὁ τοι | ⁵³οὗτος, ὡς κακότροπος καὶ ἀθεόφοβος καὶ ἐχθρὸς καὶ πολέμος τῆς τῶν ὁμογενῶν | ⁵⁴ ὠφελείας καὶ ἀντικρυς θεομάχος, ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοονδίου | ⁵⁵ καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει Θεοῦ, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγ | ⁵⁶χώρητος καὶ ἀλυτος μετὰ θάνατον καὶ τυμπανιαῖς, στένων εἴη καὶ τρέμων ἐπὶ | ⁵⁷ τῆς γῆς ὡς ὁ Κάιν, ἢ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἴη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ | ⁵⁸τοῦ προδότου Ἰούδα, καὶ προκοπὴ Θεοῦ οὐ μὴ ἵδη πώποτε, οὐδὲ πρόσωπον Θεοῦ, εἴη δὲ | ⁵⁹καὶ πάσαις ταῖς Πατριαρχικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραις ὑπεύθυνος καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γεένης. | ⁶⁰ὅθεν εἰς διηνεκῆ ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνο | ⁶¹δικὸν σιγιλλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῇ νεωστὶ συγκροτηθείσῃ σχολῆ ἐν | ⁶² τῇ χώρᾳ Βελβεντῷ κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Σερβίων ἐν ἔτει σωτηρίω αψο δ' κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἐπὶ νέμεσεως ἐβδόμης.

Σαμουὴλ ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρόμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

- Ο Ἐφέσου Μελέτιος
- Ο Ἡρακλείας Μεθόδιος
- Ο Κυζίκου Γεράσιμος
- Ο Νικαίας Ἀνθίμος
- Ο Λέρκων Ἀνανίας
- Ο Θεσσαλονίκης Δαμασκηνὸς
- Ο Αδριανουπόλεως Νικηφόρος
- Ο Φιλιπποπόλεως Σαμουὴλ
- Ο Μεσημβρίας Μακάριος
- Ο Δρόστρας Παρθένιος
- Ο Βεζύης Γεράσιμος
- Ο Βάρνης Νεόφυτος
- Ο Ξάνθης Φιλάρετος

- Ο Σαμακοβίου Νεόφυτος
- Ο Αγαθούπόλεως Νεόφυτος
- Ο Κώσου Καλλίνικος
- Ο Σερβίων και Κοζάνης Ιγνάτιος

Kοζάνη 1964

Ν. Π. ΔΕΛΙΑΛΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Μ α ν ο υ ἡ λ Γ ε δ ε ώ ν: Πατριαρχικοὶ Πίνακες. Ἀπὸ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου μέχρι
Ἰωακεῖμ Γ τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, σελ. 663.
- Α. Σιγάλα: Ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῶν ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Μακεδονίας.
Παράρτημα Δ' Τόμου Ἐπετηρίδος Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, Θεσσαλονίκη
1939, σελ. 98.
- Π. Λιούφη, Ἰστορία Κοζάνης. Ἀθῆναι 1924, σελ. 57.
- Μ. Καλιντέρη, Σημειώματα Ἰστορικά. Πτολεμαῖς, 1939, σελ. 10.
- Μ. Καλιντέρη: Γραπτὰ μνημεῖα ἀπὸ τὴ Δυτικὴ Μακεδονία χρόνων Τουρκοκρατίας.
Πτολεμαῖς 1940, σελ. 22, ὅπου ἀναφέρεται τὸ Βελβεντὸν εἰς τὸν κώδικα
ἀρ. 124 τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κοζάνης.
- Τρύφωνος Ε. Εὐαγγελίδον: Ἡ Παιδεία ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Τόμ. πρώτος, Ἀθῆναι 1938, σελ. 103. Δὲν ἀναφέρει περὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ σχολείου ἐπὶ¹
Ιγνατίου κατὰ τὸ 1774.

291

δων, τοῖς λοιποῖς αγίων πατέρων. Η
αὐτῷ αἰαδεμάτι, τοῖς οὐδὲ λαῖς αὐτοῖς
τεθνεῖς τοῖς ἀπόστολοις τοῖς αγίοις, τοῖς οὖθις,
τοῖς μετ' ἐρμῇ αἰγάλεοσιν τοῖς μάρτυρσι,
τοῖς οὐδὲν δούμαντι δορικῇ χειροποιοῖ,
αὐτοῖς φρεστοῖς, τοῖς λατεροῖς τοῖς
τοῖς εἰ, τοῖς θεοφόροις τοῖς μητροῖς τοῖς αἵτιναις
τελεγμονοῖς. Εἰποτε, τοῖς οὐδεγέτεροις
τοῖς οὐδὲν διορθοῦσιν τοῖς μέτεροις τοῖς
τοῖς μητραῖς τοῖς πατέροις. αἴτιοι

Εἰπε βασιλεὺς αὐτοῖς οὐδενός

+ Γενεαλογίας χρονική γέροντος αὐτοῦ οὐδενός.
+ Οὐδενός αἰσθησίας γέροντος αὐτοῦ οὐδενός.
+ Γενεαλογίας γέροντος αὐτοῦ οὐδενός.
+ Θρησκείας γέροντος αὐτοῦ οὐδενός.
+ Εργατικής γέροντος αὐτοῦ οὐδενός.
+ Σωματικής γέροντος αὐτοῦ οὐδενός.
+ Αγαπητής γέροντος αὐτοῦ οὐδενός.
+ Καταστοτος γέροντος αὐτοῦ οὐδενός.
+ Χειροτονούσος γέροντος αὐτοῦ οὐδενός.
+ Λίτιν ποροδίους τοῖς χοροῖς.
+ Χιλιοῖς τοῖς μαρτυροῖς.

